

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Artic. I. Quando & quomodo Jesus Christus ascenderit in cœlum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ARGUMENTUM.

Quando & quomodo Iesus Christus ascenderit
in cœlum.

ARTICULUS. I.

Quare Iesus
Christus man-
ferit pluribus
adhuc diebus
in terris post
resurrectio-
nem suam.

Resurrectionem Iesu Christi
prodeuntis è monumento
suo poterat immediatè sequi ip-
sius glorificatio intrantis in cœ-
lum: nihilominus ex arcano di-
vinæ sapientiæ suæ consilio, &
immensâ infinitæ bonitatis suæ
abundantiâ, plures adhuc dies
commorari voluit in terris ad
consolationem omnium eorum,
qui crediderunt in ipsam, & præ-
cipuè Sanctissimæ Matris suæ;
ad confirmandum fortius Apos-
tolos suos in fide omnium mys-
teriorum suorum & principaliter
in illo Resurrectionis suæ;
& ad instituendum illos circa
plures magnas veritates, quæ
exarata non sunt in Evangelio,
quasque non nisi per traditionem
habemus. Hinc est, quod appa-
ruerit illis sæpius, quod mandu-
caverit cum ipsis, quod locutus
fuerit cum ipsis de regno Dei,
uti scribit sanctus Lucas in Actis:

Act. 1.

Apparens eis & loquens de regno Dei.

Iesus Christus
mittit suos
Apostolos.

Postquam replevit ipsos totos
cognitione suâ, dedit ipsis Spi-
ritum Sanctum suum, cum quo
misit ipsos in omnem terram
prædicare doctrinam suam, pub-
licare ignominias Passionis suæ
& Resurrectionis suæ gloriam,

dicens illis: sicut misit me Pa-
ter, & ego mitto vos; Accipite
Spiritus Sanctum, prædicate
Evangelium omni Creaturæ;
Nam data est mihi omnis potes-
tas in cœlo & in terrâ. Ite in
Nomine meo & ex auctoritate
meâ, docete omnes gentes, &
Baptizate eas in Nomine Patris
& Filii & Spiritus Sancti, docen-
tes eas servare omnia, quæcun-
que mandavi vobis.

Elapsis quadraginta diebus à
resurrectione suâ congregavit
totam Ecclesiam suam supra
montem Olivarum, id est, om-
nes fideles credentes in ipsum.
Sanctus Paulus affirmat nobis,
quod visendum se prius præ-
buerit plusquam quingentis in
unum congregatis: *Visus est plus-
quam quingentis fratribus simul.* Cre-
dibile est, omnes fuisse præsen-
tes, & fortassis etiam multos
alios, jucundo huic spectaculo,
quod ultimum fuerat, quo con-
solari volebat oculos ipsorum
corporales; & hic fecit illis ad-
mirandum quemdam sermo-
nem, qui fuit ultimum quasi
ipsius vale. Sanctus Lucas, qui
historiam Actuum describit,
non refert illum ad longum, sed

Mmmmm 2 fo-

folùm annotat illius materiam & argumentum, & puncta folùm modò attingit ejusdem præcipua. Refert nobis, quòd mandaverit ipsis, ut manerent in solitudine, sicque præpararent se ad recipiendum suas, quas illis conferre volebat, gratias; quòd promiserit ipsis, missurum se illis Spiritum Sanctum, ut esset ipsorum Consolator in absentia sua, eò quòd tempus esset, ut reverteretur ad Deum Patrem suum, qui miserat illum.

Ultimus sermo Jesu Christi ad suos, seu ultimum vale.

Et quia videbat illos totos timore perculsos, lacrymisque perfulos ex vehemènti dolore, quòd privari deberent optatissimã suã præsentia, consolatus est illos, ipsisque animum addidit, promittens, quòd induendi forent virtute ex alto, & evasuri ex ea prorsus intrepidi. Exin amicè & affectuosè illos reprehendens; dicebat ipsis: si diligeretis me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem meum, qui est principium gloriæ meæ, & perpetuæ meæ centrum felicitatis. Expedi etiam vobis ut ego vadam; nam si non abiero, Spiritus Sanctus non veniet ad vos; si autem abiero, mittam vobis illum. Dum abeo in cœlum, vado parare vobis locum. Et si paravero, venio iterum ad vos, & accipiam vos ad me ipsum.

Et cum multa alia dixisset ipsis, quibus replebantur gaudio

& rapiebantur extra seipso, extendit manus suas super illos benedixitque eis; & exin lentè ac sensim attollebatur à terra, propria sua virtute ascendens in altum, non abreptus subito, velut Elias in currù igneo, non subtractus, velut Enoch clam mundo; sed permittens frui cum otio oculos universæ hujus multitudinis acceptabili spectaculo suæ Ascensionis. Dum elongabatur se ab illis & approximabat paulatim cœlo, purissima & splendidissima nubes involvebat ipsius corpus, idque sensim subducebat Apostolorum oculis, qui non cessabant aspicerè semper cœlum, eò sublatis & abrepti corde, ubi suum habebant thesaurum.

Verisimile non est, quòd credidit Abulensis, hanc nubem, quã involvebatur Corpus Jesu Christi Ascendentis in cœlum, serviisse ipsi velut amictum, ad obtegendam ipsius nuditatem, cum credibile non sit ipsius effatum, quòd nempe, cum reliquerit linteamina in monumento, semper permanserit nudus post resurrectionem suam, absque alio, quàm propriæ suæ gloriæ vestimento. Siquidem si apparuisset totus resurgens magnâ hâc gloriã, quæ propria erat statui resurrectionis suæ, quã ratione præsentia ipsius supportari potuisset ab oculis mortalium? Et si demonstrasset se totum nudum

Jesus Christus sensim ascendit in cœlum, propria sua virtute ascendens in altum, non abreptus subito, velut Elias in currù igneo, non subtractus, velut Enoch clam mundo; sed permittens frui cum otio oculos universæ hujus multitudinis acceptabili spectaculo suæ Ascensionis.

Abulensis paradox. 5. e. 43.

An Jesus Christus manserit nudus; an apparuerit vestitus post resurrectionem suam.

Quam mentibus habuissent post resurrectionem suam.

dum, more alterius Corporis humani, nonne tibi videtur, comissum hic aliquid fore adversarium decentiæ? Quando apparuit Magdalene in horto, credidit hæc ipsum esse hortulanum. Quare hoc? nisi quia indutum ipsum videbat vestimento, ejusmodi conditionis hominibus proprio? Et quando se junxit in via duobus Discipulis euntibus in Emaus, hi peregrinum existimabant ipsum. Ex qua autem ratione? nisi quod indutum viderint ipsum velut peregrinum?

Et quotiescunque se reddebat visibilem, vel uni, vel pluribus suorum post resurrectionem suam, verisimillimum est, & quasi dubitari non potest, quin semper id fuerit cum vestimentis, si vè hæc fuerint confecta ex vero quodam panno, qualia erant illa, quæ portabat in vitâ; si vè composita fuerint è materia quâdam aërea, uti sunt corpora, quæ libimetipsis efformant Angeli, quando se nostris sistere volunt oculis sub figurâ Corporis humani. Est igitur quasi indubitatum, quod obiectus apparuerit vestimento ascensus in cœlum; & verisimiliter id fuerit coloris albi, cum hic color symbolum sit gloriæ, magisque conveniens Majestati grandis hujus mysterii.

Verum si tam lentè ascendit in cœlum, quando tandem per-

venit ad sublimissimum in cœlo Empyreo thronum? siquidem distantia terræ à cœlo tam stupenda est, ut juxta supputationem Alpharabii, qui accensetur illustrissimis Astrologis inter Arabes, vix homo pertingere solùm posset usque ad firmamentum, quod cœlum stellarum est, intra annos octies millenos, etiamsi quotidie citatissimis inveheretur veredis. Alii Astrologi volunt, quod firmamentum contineat plus quàm viginti quinque milliones leucarum in densitate & crassitie. Quæ est igitur illa noni, decimi, & præcipuè illa cœli Empyreï, quod Beatorum est habitaculum? Quàm in comprehensibilis distantia à terra est usque illuc? Et quando Jesus Christus tam lentè ascendens in cœlum, illuc tam citò pervenisset?

Theologorum celeberrimi respondent ad hoc, quòd quidem nonnisi admodum lentè sese elevaverit à terra, quamdiu videri poterat ab oculis Apostolorum, eòquòd tam citò subtrahere illis nollet consolationem quam ex suo hauriebant aspectu; quòd autem, ubi primum obvolutus erat nube & ipsorum subductus aspectui, in ictu oculi & majori cum celeritate, quàm sit illa fulguris, trajecerit totum hoc immensum spatium, mediante dono agilitatis, quod ad-

M m m m m m 3 ran-

Quale vestimenti genus habuerit Jesus Christus post Resurrectionem suam.

randum ipsius corpus in omni possidebat excellentiâ, seque tam citò stiterit ad dexteram Dei Patris sui, quàm se subduxerit oculis Apostolorum.

Quantâ celeritate animæ beatæ cœlos conscendant.

Quàm ineffabile nobis solatium, quodd animæ sanctæ eadem celeritate sese evibrent in sinum beatæ suæ æternitatis! Ita in instanti, quo liberantur è carcere Corporis sui mortalis, pondus amoris, quo trahuntur, tam potens est, ut attollat illas in momento usque in cœlum Empyreum. Eheu! quòd miser-

rabilium nostrorum Corporum pondus nos ita deprimat ad terram, animamque nostram tam reddat pigram, ignavam & gravem, ut movere se quasi nesciat, quando elevare, se debet ad Deum? Nonne ingemiscendum nobis sit cum magno Apostolo: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus?* Nonne horro- rori nobis sit gravis hæc moles, nobisque reddat stimulum, ut ardentè desideremus quanto- cyùs ab illa liberari?

ad Rom. 7. v. 24.

ARGUMENTUM.

Quid præcesserit Jesum Christum in triumpho Ascensionis suæ?

ARTICULUS II.

Sanctus Rex David unus ex Avis Jesu Christi secundum carnem, postquam maximo cum gaudio de longè aspexit Majestatem triumphi ipsius in die Ascensionis suæ, haud continere se potuit, quin caneret in Psalmo quadragésimo sexto:

Psal. 46. Ascendit Deus in júbilo, & Dominus in voce tubæ. Non est triumphus,

Omnes triumphos præcedit magnus rumor.

quem non præcedat confusus acclamantium rumor populorum, qui repleant aërem carminibus lætitiæ: triumphus est nullus, qui non præmittat ante se tubas plures, suam annuntiantes magnificentiam; sed nun-

quam aliquis fuit, qui ita resplenduit sicut triumphus Jesu Christi, quando desertâ terrâ ascendit in cœlum; miliones enim vocum cuncta per sæcula illius annuntiârunt gloriam.

In audio primam valde à longinquo, ab initio mundi & sub lege naturæ. Aliquis Enoch, triumphum postquam exegerat trecentos sexaginta & quinque annos in continua contemplatione excellentiarum Dei, abreptus fuit, citra id, quòd moreretur, à mortalibus, & collocatus, ubi Deus scit, ut esset tuba prima, quæ publicaret ex tunc triumphum Ascensionis Domini nostri.

Ali-